

въ селата Костенецъ и Сестримо се приготвлява желѣзото отъ руда, която се докарва безъ мито, прѣзъ границите отъ околностите на Самоковъ. Прѣди нѣколко врѣме Татаръ-Пазарджиский финансова началникъ въ единъ отъ рапортите си до Дирекцията на Финанциите представява положението на желѣзарската промишленность въ горѣшоменатите села за крайно плачевно. Прѣди нѣколко години въ тѣзи села е излизало 3000—4000 кантаря желѣзо; днесъ сѫщите села искарватъ едва мънъ 200—300 кантаря. Г. финансовый началникъ молеше тогава правителството да подкрепи тази желѣзарска промишленность. Какъ обаче може да се подкрепи това нѣщо отъ страна на правителството? За да се приспособятъ може-би, европейските начини за обработване на тия произведения? Правителството не може да подкрепи тази промишленность, понеже материалътъ (желѣзната руда) не се намира на мястото, на където се докарва изъ мяста, гдѣто тя бързо ще се изчерпи; подобна бѫдженостъ както Самоковската желѣзна промишленность ще има и досегашната Македонска желѣзарска индустрия, между Сѣресъ и Мелникъ (с. Кърчево и пр.), и въ околността на Порчебъ.

Въ Татаръ-Пазарджиский департаментъ гората Каракочия състои отъ сиенитъ, който лесно вѣтрѣе. Тъй сѫщо при селото Радилово и по голите долини на с. Аликово. И тукъ, както въ Самоковъ, сиенита съдържа магнетически пѣсъкъ. Както въ Самоковъ, тъй и въ Пещера и околността правили желѣзо отъ лесно растопляемите черни желѣзни руди. Особено по рѣките между голите върхове до Радилово и Аликово се намира тая руда; още по-вече — въ притоците на тъй нарѣченото Пишманъ-Дере или „Рудено Деренце“, сетиѣ въ гробешкото и коритарското-Дере. Тия горски рѣчки натрупватъ въ низки мяста черенъ пѣсъкъ (руда). Омиванието на този пѣсъкъ вършили Шопитѣ изъ Самоковската околия всѣка година на пролѣтъ; сетиѣ го испращали въ Пещера за обработване съ дървени въглища. Въ околността на Пещера е имало желѣзни пещи още отъ 1850 г. Големи купове отъ желѣзна сгуря и до сега сѫществуватъ; воднитѣ пъкъ тепавици за коване на желѣзото измѣниха на воденици.

Захариеевъ въ своето описание на Татаръ-Пазарджиската околия казва на 62 страница: „Въ г. Пещера е имало 7 само-